

ת"פ 49079/11/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 23-11-49079 מדינת ישראל נ' פלוני(עוצר)

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

בעвин:	מדינת ישראל
	נגד
	פלוני
	הנאשם
	המואשימה

גור דין

כתב האישום וההיליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בעבירה שעוניינה תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג), לפי סעיף 2(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).

2. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 17.11.23 עת שהה הנאשם עם רעייתו (להלן - המתלוונת) ברחוב יוספטל בקריית ים, התעורר ביניהם ויכוח על רקע סירוב המתלוונת לשוב לביתם. בתגובה סטר לה הנאשם ועזב את המקום. לאחר זמן קצר שב למקום ואמר למתלוונת כי "שום דבר טוב לא יচכה לך בבית...לא אתן לך לחיות...את תשלמי על זה" ומיד תפס בשעותיו ראשונה. עקב כך נפללה המתלוונת אך הנאשם גירר אותה על הארץ תוך שהוא אוחז בשערותיה. הנאשם חדל ממעשי רק כאשר עברו למקום עובי אורה שהודיעו לו שהם מתקשרים למשטרה, ועצב את המקום כשהוא מותיר את המתלוונת שכובה על הארץ. עקב מעשים אלו נגרמו למתלוונת חבלות של ממש בדמות שריטות ושפנופים מדמים ברגל.

טייעוני הצדדים

3. ב"כ המואשימה עמדה על נסיבות האירוע, על הערכים המוגנים שנפגעו ועל מדיניות הענישה הנוגנת ועתהה למתחם ענישה הנע בין 12-28 חודשים מאסר. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם עתרה המואשימה להטיל 14 חודשים מאסר בפועל לצד ענישה נלוות.

4. ב"כ הנאשם הסתייג ממתחם הענישה שהוצע על ידי המואשימה וטען שיש בו אף משום סטייה לא מנומקת מהנסיבות ראש החטיבה בנושא. הסגנור טען כי מתחם הענישה ההולם עבירה זו בנסיבותיה נע בין 2-9 חודשים מאסר. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם נטען כי מדובר באדם כבן 48 שעברו נקי, אשר קיבל אחריות מלאה

למעשי. כן נטען שבני הזוג נפרדו, אין להם ילדים משותפים ועמדת המטלוננט היא שאינה חששת מפנו, כפי שמסרה בהודעותיה במשטרה. הסגנור עמד אף על תנאי הכליאה הקשים מאז פרוץ המלחמה ועתר להסתפק בעינויה המצוייה בגבולו התיכון של המתחם.

5. הנאשם הביע צער על המעשה, אותו הגדר "התנהגות לא ראוייה להיקרא התנהגות של גבר" וטען שהוא מבקש להיות אדם מועיל לחברה ולמדינה.

דין והכרעה

קבעת מתחם העינוי

6. הערכים שנפגעו בשל מעשי הנאשם ברורים. מדובר בפגיעה בשלום גופה, כבודה, פרטיותה וביטחונה של המטלוננט - זוגתו. האליםות בה נקט הנאשם כלפי המטלוננט אינה קלה והוא אף הותירה בה חבלות כפי שנראה בתמונות. בנושא זה ראוי להפנות לדברים קולעים אלו:

"קשה להلوم כי בישראל של המאה העשרים ואחת, עדין רווחת התופעה של אלימות במשפחה, ובמיוחד אלימות נגד בת זוג, مثل היוותה רכשו וקניינו של הבעל. כל זאת, תוך ניצול פעריו כוחות פיזיים, לעיתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בת הזוג, ותוך ניצול העובדה שהדברים מתרחשים בין כתלי הבית כשהם סמויים מן העין. התופעה מעוררת שאט נפש וסלידה, והענישה בעבירות אלה צריכה לשקוף את המיד המחריר של עבירות אלימות במשפחה, תוך הכרה בעול ובזק הנפשי או הפיזי שנגרם לבת הזוג ובפגיעה בכבודה" (ע"פ 669 יוסף עמיאל נ' מדינת ישראל (19.4.2012))

7. בעניין נסיבות הקשורות לביוזע העבירה אציון כי מדובר באירוע שהתרחש בנוכחות אחרים, עובדה שיש בה ללמד על היעדר עכבות ושליטה. סיבת האירוע היא סיורבה של המטלוננט לחזור הביתה בשעה בה רצתה הנאשם לעשות כן ויש בכך ללמד על כך שהוא סירב לקבל את רצונה ופנה מיד לאלים. האליםות בה נקט הנאשם קשה יחסית. הוא סטר למטלוננט ובהמשך גורר אותה משערות ראהה על הרצפה مثل היוותה חוץ. מדובר בהתנהגות כוחנית ואלימה המבטאת אטימות ורוע אשר יש בה אף אלמנט של השפה, לא כל שכן כאשר הדבר נעשה במקום פומבי לעין כל. אציג עוד שగירת המטלוננט על הרצפה אף גרמה לה לחבלות ושריטות מדומות ברגל, ללמדנו על אופיו הענישה ומידת הכוח שהפעיל הנאשם. אך יש להוסיף שהאירוע הופסק רק לאחר שעובריו אורח התערבו, אך הנאשם לא התעשת ולא ביקש את סליחת רعيיתו, ומילא שלא העניק לה סיוע, אלא הותירה שכובה על הקרקע, מדמתה, כואבת והמוונה ועזב את המקום.

8. מדיניות הענישה בעבירות אלימות כלפי בני זוג מחמירה ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לרוב עונשי מאסר. ראו:

"... יש לנ��וט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפטה - ואליות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נססת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיימים לעיתום בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתור מאחריו מפטן הדלת; הפגעה הקשה שהן מסובות לתחשות הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העול אָף לסקן את ח'י בני המשפחה, ובهم בת זוגו של התקוף..." (רע"פ 340/21 **מספר נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 (28.1.2021)).

9. בעניין זה ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 6979/22 **דודה נ' מדינת ישראל** (30.10.2022), בו הורשע נאם בכך שמשר בשערות ראה של זוגתו, דחף אותה וכיבתה על צווארכה סגירה. בהמשך סטר לה, הטיח את ראשה בדלת ואיים עליה. באירוע נפרד, משך בשערות ראה ודחף את ראשה לתוך הקיא של לבם וצעק לעברה "תנקֵי את זה, בת זונה". בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 12 חודשים עד 30 חודשים מאסר בפועל, ובהתיחס בעבר הנקי מחד גיסא ובתקסיקור השילוי מאידך גיסא, נגזרו על הנאם 13 חודשים מאסר בפועל; רע"פ 2750/22 **אורן אלילוקו נ' מדינת ישראל** (9.5.2022), בו נידון עניינו של נאם שהורשע בעבירות תקיפה בת זוג הגורמת חבלה ממש ואימיים בכך שהיכה בגופה באגרופים והטיח את מכשיר הטלפון הנייד שלה בראהה, בעט בה, הפילה ארצתה ואיים שיירוג אותה. על הנאם, רופא בהכשרתו, נגזרו 10 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי. ערעוורו ובקשת רשות ערעור שהגיש נדחו, ובית המשפט העליון ציין כי "העונש שהושת על המבקש אינו מחמיר עמו, וזאת שאיו בו משומס סטייה ניכרת מדיניות הענישה הנוהגת"; רע"פ 1454/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.3.2021), בו נידון עניינו של נאם שהורשע בעבירות תקיפה גרושתו לאחר שאחז בזכוארה וחנק אותה, נעל את דלת הבית, קופף את דדה השמאלית ודחף אותה על הספה מספר פעמים ונידון למאסר מותנה מטעמי שיקום; רע"פ 1884/19 **יצחק לול שMRI נ' מדינת ישראל** (14.3.2019), בו נידון עניינו של נאם כבן 62 שהורשע במספר עבירות של תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה ממש כלפי בת זוג ונידון לאربعעה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלוויים. הנאם נמצא בלתי כשיר לבצע עבודות שירות בשל מצבו הבריאותי, ובית משפט השלום הביא זאת בחשבון והקל בעונשו. ערעוורו נדחה בבית המשפט המחויז וכך גם בבקשת רשות ערעור שהגיש; רע"פ 20/20 **אבייגל בן דוד נ' מדינת ישראל** (27.7.2020), בו נידון עניינו של נאם שהורשע בעבירות אימיים ותקיפה סתם כלפי בת זוגו ונידון לאربعעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלוויים. הנאם בנסיבות זה איים על המתлонנת, אחיז בידה ורצה להוציאה מהדירה; עפ"ג 21-07-32634-30.9.2021 **סידאן נ' מדינת ישראל** (30.9.2021), בו נדחה ערעור נאם שהורשע בעבירות תקיפה הגורמת חבלה ותקיפה סתם (בת זוג) ונידון ל-15 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. הנאם בנסיבות זה תקף את המתлонנת בשני מקרים וגרם לה לחבלות פנים ובגוף; עפ"ג 20-08-40581-14.4.2022 **אלולו נ' מדינת ישראל** (17.11.2020), בו הורשע נאם בתקיפה בת זוג בכך שסטר לה וכשהתרחקה ממנו תפס בידה ומשך אותה לכיוונו, הפילה ארצתה והכה אותה בכל חלק גופה. בהמשך אחיז בראשה ומשך אותה לכיוונו. הנאם נידון ל-14 חודשים מאסר בפועל, ערעוורו על חומרת העונש נדחה; עפ"ג 21-11-65134-23.2.2023 **מדינה נ' אלהוזיל** (23.2.2023), בו נידון עניינו של נאם שהורשע בעבירות תקיפה הגורמת חבלה ותקיפה סתם כלפי בת זוג בכך שהיכה את רעיתה במכות אגרוף, בעט בה וגרם לה לשטפי דם בזרועה. בהמשך חנק אותה, היכה אותה ברגליה וגרם לה לשritisות. במועד נוסף סטר לה והיכה אותה במכות אגרוף. על הנאם הוטלו תשעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וצו מב奸; עפ"ג 22-12-45046-23.2.2023 **אבו שיבאן נ' מדינת ישראל** (23.2.2023), בו נדחה ערעור נאם שהורשע בעבירות תקיפה בת זוג הגורמת חבלה ממש ותקיפה סתם של מתلونנת נוספת ונגזרו עליו 12 חודשים מאסר בפועל ועונשים נלוויים. הנאם בנסיבות זה אחיז בשערה של בת זוגו, סטר ללחיה, הפילה ארצתה והטיח מכשיר טלפון בידי בראשה במקומות העבודה. בנסיבות זה אחיז בשערה של בת זוגו, סטר ללחיה, הפילה ארצתה והטיח מכשיר טלפון בידי בראשה במקומות העבודה. לאחר מכן היכה באגרופים אישת ששהתה מקום וניסתה להרחקו והשליך חפץ על ראשה של המתлонנת.

10. לאור כל זאת, דעתי היא כי מתחם הענישה הולם עבירות אלו בנסיבות מיוחדות, נע בין 5-18 חודשים מאסר בפועל בגין עונש נלוות.

קביעת עונשו של הנאשם

11. לצורך קביעת עונשו של הנאשם בהתאם לנסיבות העבר הנקי, אם כי הנאשם נמצא בארץ תקופה שאינה ארוכה כך שיש לראות נתון זה בראי התקופה הרלוונטית. הבאתו עוד בחשבון את גילו ואת הוודאות אשר ביטהה קבלת אחראיות והפנמת הפסול שבמקרה. כן הבאתו בחשבון את עדמת המטלוננט כפי שהובעה במשפטה וכן שהנאשם אינו דבר עברית, עובדה שתקשה עליו מן הסתם את תקופת המאסר (ראו: ע"פ 5509/20 זיאן וואנגקלאנג נ' מדינת ישראל (10.3.2021)). מנגד, הבאתו בחשבון שהנאשם לא עבר הליך טיפולו לשלהו ומכך אין לומר שחללה הפחתה במסוכנות העולה מעשייו. בעניין זה הבאתו בחשבון שלו היה יכולתו להציג חלופת מעצר ראייה, אפשר שהיינו ביכולתו לעבור הליך טיפול מתאים, אם כי בעניין זה לא ניתן להתעלם ממבחן התוצאה אף אם הנאשם אינו "אשם" בכך. לסיקום הדברים, יש להטיל על הנאשם עונש מאסר בגדרו המתמח ושיינו מצוי בגבול התחתון ממש (ראו בהשוואה: ע"פ 652/23 עבאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל (24.4.2023); ע"פ 280/23 מדינת ישראל נ' Ibrahim Yahia Alnour (18.5.2023).

12. לסיקום הדברים אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 7 חודשים, החל מיום מעצרו 17.11.23.

ב. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים וה坦אי הוא שלא יעבור בתוך שניםים כל עבירות אלימות כלפי בן זוג.

הודעה זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי,

ניתן היום, י' אדר א' תשפ"ד, 19 פברואר 2024, במעמד הצדדים.